

עליזה הגיעה לסעד לפני כ 64 שנים.

בסעד נישאה עליזה למדריכה בבני עקיבא גרט, ומשפחתה התרחבה בארבעה ילדים כשציפי חברתי, היא הבכורה שבהם. עליזה הגיעה לסעד עם אביה, וכמו בסיפורים דומים, אני נפעמת ומעריכה את מעורבותם של הורי החברים דאז בקיבוץ. התהוותה מציאות של יחס מאד מכבד של החברים כלפיהם, ורצון עז שלהם לתת כפי יכולתם לקהילה.

אבא של עליזה, היה חייט מעולה ורק עליו סמכתי כנערה, כחיילת, שייצר את המכנסיים בדיוק כפי שאני רוצה. גם אבא של גרט חי בקיבוץ ועבד כספר- כך שהמשפחה התנהלה כמעט כחמולה כבר מתחילת דרכה. שנים רבות הייתה עליזה מטפלת פעוטים והיום כתבה שולית תימור בוואטצאפ הכיתתי שלנו "ציפי, אמא שלך היתה המטפלת הראשונה של בני הראשון שחר. לעולם נוקיר לה את אהבתה שהרעיפה עליו. היא לימדה אותנו להיות הורים..."

לאחר מכן הוציאה עליזה לפועל את רעיון המשחיקיה בצריף- שתפס בעבר את מקומו הנוכחי של בית שקמה. פעם... כשהמשחקים היו מאד יקרים, נהנינו כולנו ההורים הצעירים, מהיכולת לגוון ולעורר סקרנות דרך שאילתם של המשחקים מהמשחיקיה של עליזה. קצת "פחדנו" להחזיר מאחר ולעיתים קרובות אבד או נשבר חלק- אך עליזה קיבלה זאת בהבנה מתוך הכרותה את עולמו של הילד הקט. ובכלל- הייתה לעליזה הבנה לעולמם של הילדים. רק היום סיפרה לי תמי שרם, עד כמה תמכה בה עליזה בגידולה של ביתה אדווה בשנותיה הראשונות.

בשנים האחרונות עבדה עליזה במזכירות הטכנית. בראיון לעלון סיפרה כי אהבתה העיקרית הייתה לענות לטלפונים. שליטתה במגוון שפות: עברית, אידיש, אנגלית, וספרדית, תרמה ליכולותיה לנהל שיחה עם המתקשרים ולסייע להם.

עם פרישתה, כתבה אפרת, עורכת העלון דאז, עם דרורה ז"ל: "מאחורי הקלעים אנחנו יכולות לספר כי עליזה הייתה מאד מסורה לעבודתה... גם כאשר לא הרגישה טוב או גם כשהגיל מאפשר כבר לנוח... תמיד הגיעה לעבודה... עליזה מאד מסודרת ודייקנית- היא מראה לנו כרטיסיות של פרטים אישיים שהכינה בכתב-ידה לכל החברים... תודות לסדר שלה, כאשר אני צריכה פרט ביוגרפי כלשהו על חבר... - לעליזה יש תשובות..." [להזכירכם- טרום עידן המחשב. ד.ר.] בהמשך אפרת מודה לה על עבודתה המסורה ועל שעזרה "ליילד" את העלון כל שבוע מחדש, בסבלנות רבה, גם כשמכונת השכפול נתקעה חדשות לבקרים.

6 השנים האחרונות לא היטיבו עם עליזה ומצבה הלך והידרדר. אשריה שזכתה לטיפולם המסור של כל ילדיה. כה מובן היה כשציפי ביקשה להביא את אימה לקיבוץ בו היא גרה על מנת לסעוד אותה מקרוב.

בחומר ארכיון קראתי כי עליזה עלתה לארץ ב1953 עם הגרעין הרביעי של תנועת ב"ע מדרום אמריקה, אשר היה מיועד לטירת צבי. אך בסופו של דבר התפזר בין קיבוצי הקיבוץ הדתי ועליזה הגיעה לסעד. והנה, נסגר מעגל ואת סוף שנותיה חייתה עליזה בקיבוץ לו הייתה מיועדת. אשריה של עליזה שזכתה לראות נכדים ונינים – משפחה צומחת ותוססת. ותנחומינו לכם: ציפי, יוני, מיכה, ואמנון, נכדים ונינים.

בשם בית סעד, קיבוצה של עליזה.

יהא זכרה ברוך.